

Подържани отъ Австрия и отъ папата, само католицитѣ имали права и привилегии. Само тѣ могли да иматъ слуги, да носятъ оржие, да държатъ, като търговци, хубави, яки и много коне, да товарятъ скъпи стоки и да ги разнасятъ свободно по всички пазари изъ Турция и Влашко. Това докарало вражда между католицитѣ и православнитѣ, но последнитѣ нѣмали закрилници, та били изложени на гонения и неправди.

Водачи на католицитѣ

Първи водачъ на българо-католицитѣ въ Чипровци билъ хърватинътъ *Петъръ Солинатъ* отъ хърватския градъ Соли. Втори водачъ билъ българинътъ отъ Чипровци *Илия Мариновъ*. Той се заелъ да създаде българска католическа църква въ Чипровци и въ България. Следъ него дошелъ владиката *Петъръ Богданъ* (*Диодатъ*).

Петъръ Богданъ свършилъ учението си въ Италия и се завърналъ като голѣмъ проповѣдникъ на католичеството между българитѣ. Той заздравилъ католишкото училище въ Чипровци, назначилъ за учителъ *Ивана Лиловъ*, а себе си сполучилъ да въздигне за Софийски архиепископъ на католицитѣ (1643), макаръ въ София да е нѣмало българи-католици. А всички католици въ България едва се наброявали до 9,000 души.

Петъръ Богданъ работилъ много години и умрѣлъ въ 1674 г. Него наследилъ Власъ Койчевичъ, българинъ, католишки духовникъ отъ Чипровци, училъ въ Полша и ржкоположенъ за софийски архиепископъ въ Венеция, но той скоро умрѣлъ и вмѣсто него билъ назначенъ чипровчанина *Стефанъ Кнежевичъ*, отъ старъ болярски родъ. Най-ученъ и най-способенъ отъ всички католишки водачи билъ *Петъръ Парчевичъ*, роденъ въ Чипровци презъ 1612 г., работилъ неуморно 40 години. Парчевичъ знаелъ много езици, получилъ учена титла *докторъ на богословието* и на църковнитѣ канони. Парчевичъ малко